

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 12.1.2009
KOM(2008) 902 endelig

ÅRSRAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

**om medlemsstaternes bestræbelser i 2007 for at opnå en bæredygtig ligevægt mellem
fiskerikapacitet og fiskerimuligheder**

(forelagt af Kommissionen)

DA

DA

ÅRSRAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

**om medlemsstaternes bestræbelser i 2007 for at opnå en bæredygtig ligevægt mellem
fiskerikapacitet og fiskerimuligheder**

INDHOLDSFORTEGNELSE

ÅRSRAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET om medlemsstaternes bestræbelser i 2007 for at opnå en bæredygtig ligevægt mellem fiskerikapacitet og fiskerimuligheder	2
1. Indledning	4
2. Resumé af medlemsstaternes årsrapporter	4
2.1. Fiskerflådernes kapacitet i forhold til fiskerimulighederne	5
2.2. Fiskeriindsatsbegrænsende ordningers indvirkning på kapaciteten.....	8
2.3. Overholdelse af tilgangs/afgangsordningen og referenceniveauerne	10
3. Overholdelse af reglerne for forvaltning af fiskerikapacitet Generelle resultater.....	10
3.1. Resultater for kontinentalflåden (ekskl. fartøjer registreret i EU's fjernområder)	10
3.2. Resultater for de fiskerflåder, der er registreret i EU's fjernområder.....	11
4. Kommissionens konklusioner	11

1. INDLEDNING

Medlemsstaterne skal¹ senest den 1. maj hvert år sende Kommissionen en rapport om deres bestræbelser i det foregående år for at skabe en bæredygtig ligevægt mellem fiskerikapacitet og fiskerimuligheder. Medlemsstaternes rapporter findes på Europa-webstedet². På grundlag af disse rapporter og dataene i EF-fiskerflåderegistret har Kommissionen udarbejdet et resumé for 2007, som den har forelagt for Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) og Komitéen for Fiskeri og Akvakultur. Via denne rapport forelægger Kommissionen nu resuméet af medlemsstaternes rapporter og et teknisk bilag (bilag I) samt udtalelserne fra ovennævnte komitéer (bilag II) for Rådet og Europa-Parlamentet. Bilaget indeholder detaljerede bemærkninger om kapacitetsforvaltning³ og tabeller og diagrammer, der viser, hvordan de generelle tendenser i EU's fiskerflåde er, og i hvor høj grad medlemsstaterne overholder tilgangs/afgangsordningen. Endvidere finder man på Europa-webstedet følgende oplysninger på engelsk:

- detaljerede resultater, der viser i hvor høj grad de enkelte medlemsstater overholder reglerne
- resultaterne i hvert af EU's fjernområder
- medlemsstaternes rapporter.

2. RESUMÉ AF MEDLEMSSTATERNES ÅRSRAPPORTER

I år har kun 13 medlemsstater indsendt deres rapporter til tiden. Otte rapporter er blevet indsendt mellem to uger og to måneder for sent. Da denne rapport blev udarbejdet, havde Det Forenede Kongerige endnu ikke indsendt sin årsrapport til Kommissionen. Trods disse forsinkelser fremlagde Kommissionen den sammenfattende rapport for ovennævnte komitéer den 31. juli 2008. Selv om mange medlemsstater fulgte retningslinjerne, der er opstillet for rapporten, jf. artikel 13 i forordning (EF) nr. 1438/2003, skal det dog lige tilføjes, at de indsendte oplysningers kvalitet ikke altid var god nok til, at oplysningerne kunne bruges i denne rapport.

Rapporten sammenfatter medlemsstaternes beskrivelser af deres fiskerflåder, virkningerne af de eksisterende ordninger for reduktion af fiskeriindsatsen, medlemsstaternes overholdelse af tilgangs/afgangsordningen og styrke og svagheder ved deres flådeforvaltningsordninger.

For at bistå medlemsstaterne med at foretage en samordnet og velunderbygget analyse af ligevægten mellem deres flåde og de disponible fiskerimuligheder anmodede Kommissionen STECF om at opstille retningslinjer for en forbedret analyse af ligevægten mellem fiskerikapacitet og fiskerimuligheder. Kommissionen sendte retningslinjerne til medlemsstaterne og anmodede medlemsstaterne om at vurdere kapaciteten på basis af den række indikatorer, som STECF foreslog. Nogle medlemsstater anvendte ikke retningslinjerne,

¹ Jf. artikel 14 i forordning (EF) nr. 2371/2002 og artikel 12 i forordning (EF) nr. 1438/2003.

² http://ec.europa.eu/fisheries/fleet/index.cfm?method=FM_Reporting.AnnualReport.

³ I henhold til den fælles fiskeripolitik, som blev vedtaget i december 2002, forvaltes fiskeflåder i overensstemmelse med den generelle regel, at ny kapacitet, udtrykt i tonnage og effekt, som optages i flåden, ikke må være større end den kapacitet, der udgår af flåden.

idet de hævdede, at de ikke havde tid eller data nok til at udføre denne opgave. Trods det korte varsel var der dog flere medlemsstater, der i deres rapporter beregnede nogle eller alle foreslåede indikatorer.

2.1. Fiskerflådernes kapacitet i forhold til fiskerimulighederne

Belgien: Der noteredes en mindre tonnagedgang i 2007 uden ydelse af offentlig støtte, mens den samlede effekt steg en anelse. I den belgiske rapport anvendtes retningslinjerne for så vidt angår bomtrawlerkategorien, som er den vigtigste fartøjskategori i den belgiske flåde. Den lave kapacitetsudnyttelse og det negative investeringsafkast (baseret på data for 2006) viser, at der er en vis overkapacitet. Der er planlagt yderligere ophugning i EFF-programmeringsperioden 2007-2013, men hvor stor en kapacitet det kommer til at dreje sig om ligger endnu ikke fast.

Bulgarien: Den bulgarske flåde består hovedsageligt af små fartøjer, idet kun 105 ud af 2 536 fartøjer er over 12 m. Den første rapport om den bulgarske flåde viser en mindre stigning (ca. 1 %) i fiskerikapaciteten i 2007. Der er i rapporten beregnet visse kapacitetsligevægtsindikatorer som foreslået i retningslinjerne, men der er ikke udledt konklusioner om flådens størrelse.

Danmark: Som det har været tilfældet i rapporterne siden 2003 blev der anvendt en økonomisk model til beregning af det mindste antal fartøjer, der skulle til for at opfiske de tildelte kvoter i 12 fartøjskategorier opstillet i henhold til forordningen om dataindsamling⁴. For disse fartøjer har man baseret sig på de højst mulige antal havdage pr. år. Det blev konstateret, at der er forskellige grader af overkapacitet i hver kategori i betragtning af bestandenes nuværende tilstand. Efter denne model anses der for at være ligevægt mellem det nuværende antal aktive fartøjer og de disponible fiskerimuligheder. Antallet af aktive fartøjer er blevet reduceret med ca. 3 % i forhold til 2006. Af rapporten fremgår det, at der i 2007 var over 800 inaktive fartøjer med en samlet tonnage på 7 143 GT og 33 456 kW. Der var i 2007 ingen kapacitetsreduktion med ydelse af offentlig støtte. Det giver en idé om overkapacitetens omfang.

Tyskland: I den tyske rapport blev retningslinjerne ikke anvendt. Der blev i stedet anvendt en kvalitativ biologisk metode til at undersøge, om der var ligevægt mellem fiskerikapacitet og fiskerimuligheder i de enkelte fartøjskategorier. Fartøjskategorierne var som fastsat i FUP IV. I rapporten blev det vurderet, om kapacitetstendensen i de enkelte fartøjskategorier var i tråd med forekomsten af de vigtigste relevante bestande og omfanget af fiskeriet efter disse. Der fandt i 2007 små kapacitetsreduktioner sted for fartøjskategorier, der anvender passive redskaber, nordsøtrawlere og bomtrawlere uden ydelse af offentlig støtte. Der noteredes en kapacitetsstigning for fjernfiskerflåden. Tilgangen af en ny stor trawler i denne fartøjskategori gav en samlet kapacitetsforøgelse for den tyske flåde (11 % i GT og 3 % i kW).

Estland:

I den estiske rapport anvendtes retningslinjerne ikke, og rapporten indeholdt ingen vurdering af ligevægten mellem flådekapacitet og fiskerimuligheder.

Flåden er inddelt i tre fartøjskategorier alt efter længde, udstyr og fiskeriområde. Den estiske flåde er omfattet af TAC-reduktioner for torsk i Østersøen og NAFO's genopretningsplan. Der blev i 2007 ikke indført nye flerårige forvaltnings- og genopretningsplanen i Østersøen eller i det NAFO-regulerede område.

⁴ Kommissionens forordning (EF) nr. 1639/2001 (EFT L 222 af 17.8.2001, s. 53-115).

Grækenland: I den græske rapport anvendtes retningslinjerne ikke, og rapporten indeholdt ingen vurdering af ligevægten mellem flådekapacitet og fiskerimuligheder. Der blev i 2007 fortsat ydet offentlig støtte til kapacitetsreduktion, og i den forbindelse blev der oplagt 1 528 GT og 8 264 kW. Størstedelen af den græske fiskerflåde består af ikke-industrielle kystfiskerfartøjer, der anvender en lang række forskellige passive fiskeredskaber.

Spanien: I den spanske rapport anvendtes retningslinjerne ikke, og rapporten indeholdt ingen vurdering af ligevægten mellem flådekapacitet og fiskerimuligheder. Spanien fortsatte med at anvende offentlige midler til at reducere flådekapaciteten. Der blev i 2007 ophugget over 9 000 GT og 21 000 kW, men rapporten indeholder ingen oplysninger om, hvilke fiskerier og fartøjskategorier det drejer sig om. Flåden forvaltes ved hjælp af separate fartøjskategorier som under FUP IV.

Frankrig: Den franske rapport blev indsendt for sent og kunne ikke medtages.

Irland: I den irske rapport anvendtes retningslinjerne ikke, og rapporten indeholdt ingen vurdering af ligevægten mellem flådekapacitet og fiskerimuligheder. Af rapporten fremgår det, at mange af målbestandene er uden for sikre biologiske grænser. Kvoter og landinger reduceres langt hurtigere end fiskerikapacitet. Der fandt ingen oplægning sted i 2007, men i 2008 forventes der en betydelig oplægning i den flåde, der fisker efter hvidfisk.

Italien: Den italienske flådes kapacitet blev yderligere reduceret gennem offentligt støttet ophugning. I 2007 blev der oplagt 177 fartøjer med en samlet tonnage på 9 422 GT og en samlet maskineffekt på 38 372 kW. I den italienske rapport beregnedes visse af de ligevægtsindikatorer, der var foreslået i retningslinjerne. De italienske fiskerfartøjers gennemsnitlige aktivitet er støt faldende, og i 2007 var den 131 dage pr. fartøj. Fangsten pr. indsatsenhed målt i GT x dage faldt også lidt.

Cypern: I den cypriotiske rapport anvendtes retningslinjerne ikke, og rapporten indeholdt ingen vurdering af ligevægten mellem flådekapacitet og fiskerimuligheder. Den cypriotiske flådes kapacitet blev i 2007 reduceret med 3 % i tonnage og 9 % i effekt uden ydelse af offentlig støtte. Af den cypriotiske rapport fremgår det, at flådekapaciteten vil vokse i 2008, fordi de små fiskerfartøjer skifter status fra fartøjer til rekreativt fiskeri til fartøjer til erhvervsfiskeri.

Letland: I den lettiske rapport anvendtes retningslinjerne for vurdering af ligevægten mellem flådekapacitet og fiskerimuligheder ikke. For højsøfartøjskategorien (8 fartøjer) hævdes det, at der er ligevægt mellem flådekapacitet og disponible kvoter. Der forventes oplagt 70 fartøjer i østersøkategorien og 110 fartøjer i kategorien for ikke-industrielle kystfiskerfartøjer i perioden 2007-2013 for at tilpasse kapaciteten til de disponible kvoter. I 2007 blev der med ydelse af offentlig støtte oplagt 17 fartøjer med en samlet kapacitet på 950 GT og 2 228 kW.

Litauen: Der er i rapporten beregnet visse af de kapacitetsligevægtsindikatorer, som blev foreslået i retningslinjerne, men der er ikke udledt konklusioner om flådens størrelse. Ikke desto mindre viser tallene for de foreslåede indikatorer, at der er overkudskapacitet i østersøflåden. I 2007 blev der med ydelse af offentlig støtte oplagt 11 fartøjer med en samlet kapacitet på 1 173 GT og 1 893 kW.

Malta: I den maltesiske rapport beregnedes visse af de ligevægtsindikatorer, der blev foreslået i retningslinjerne. Flådekapaciteten svarer til de disponible ressourcer, og der er ingen planer om reduktion. Flåden består af fuld- og deltidsfartøjer. Rapporten indeholder også oplysninger

om fartøjer til rekreativt fiskeri, selv om de ikke betragtes som erhvervsfiskerfartøjer og ikke er omfattet af den fælles fiskeripolitik. Flåden består hovedsageligt af ikke-industrielle kystfiskerfartøjer på under 12 m, som udgør 99 % af flåden. Den maltesiske flådes kapacitet forblev i 2007 uændret i forhold til året før uden tegn på nogen form for forøgelse af fiskeriindsatsen i noget fiskeri.

Nederlandene: I den nederlandske rapport anvendtes retningslinjerne foreslået af Kommissionen. I rapporten bemærkedes det dog, at det er vanskeligt at vurdere, om der er ligevægt mellem fiskerikapacitet og fiskerimuligheder, fordi det er meget vanskeligt at fremskaffe detaljerede data for de pågældende fartøjskategorier, og sådanne data er en forudsætning for, at der kan laves en korrekt analyse. I den nederlandske rapport anføres det, at de indikatorer, der blev foreslået i retningslinjerne, ikke kan anvendes for den pelagiske fartøjskategori, fordi denne kategori er orienteret mod internationale farvande. Indikatorerne viser, at der er overkapacitet i bomtrawlerflåden. Kapaciteten blev reduceret med 15 % ved hjælp af en oplægningsordning, der blev gennemført i slutningen af året, men som først vil slå igennem i tallene for begyndelsen af 2008. Kapaciteten i kategorien for pelagiske trawlere øgedes i 2007 med 7 % i tonnage og 12 % i effekt, fordi den kapacitet, der blev taget ud i 2006, blev erstattet.

Polen: I den polske rapport anvendtes retningslinjerne ikke, og rapporten indeholdt ingen vurdering af ligevægten mellem flådekapacitet og fiskerimuligheder. Efter en meget stor reduktion af østersøflåden i 2005 og 2006 reduceredes flåden i 2007 yderligere, om end i langt mindre grad. Der blev med ydelse af offentlig støtte taget 24 fartøjer svarende til 700 GT og 2 600 kW endeligt ud af denne flåde.

Portugal: I den portugisiske rapport anvendtes retningslinjerne ikke, og rapporten indeholdt ingen vurdering af ligevægten mellem flådekapacitet og fiskerimuligheder. Den portugisiske kontinentalflådes kapacitet blev kun reduceret med 0,4 % i 2007, og størstedelen af reduktionen skyldes, at der blev ydet offentlig støtte.

Slovenien: I den slovenske rapport anvendtes retningslinjerne ikke, og rapporten indeholdt ingen vurdering af ligevægten mellem flådekapacitet og fiskerimuligheder. Den slovenske flådes kapacitet blev i 2007 reduceret lidt uden ydelse af offentlig støtte. Flåden lider under strukturproblemer, især gamle fartøjer og forældede redskaber. I den forvaltningsplan, der er opstillet efter bestemmelserne i middelhavsforordningen, fokuseres der på, at kapaciteten skal justeres, og at bundtrawlsfiskeriet skal reduceres.

Finland: I den finske rapport anvendtes retningslinjerne ikke, og rapporten indeholdt ingen vurdering af ligevægten mellem flådekapacitet og fiskerimuligheder. I den finske flåde reduceredes antallet af fartøjer og kapaciteten lidt i 2007, men der fandt ingen oplægning med ydelse af offentlig støtte sted. Sammenlignet med udgangsniveauet den 1. januar 2003 har der været en reduktion på 19 % i GT og 12 % i kW.

Sverige: I den svenske rapport blev ligevægtsindikatorerne vurderet efter retningslinjerne. Resultaterne viser, at visse bestande er overfiskede, at det meste af flåden har en meget lav aktivitet, og at flådens økonomiske resultater ikke er tilfredsstillende. Dette er et klart tegn på overkapacitet, og det erkendes da også i rapporten. Der er planlagt en kapacitetsreduktion på op til 50 % for den demersale fartøjskategori og 30 % for den pelagiske fartøjskategori i perioden 2007-2013.

Det Forenede Kongerige: Der var ikke modtaget nogen rapport fra Det Forenede Kongerige, da denne rapport blev udarbejdet.

2.2. Fiskeriindsatsbegrænsende ordningers indvirkning på kapaciteten

Medlemsstaterne berettede om diverse genopretningsforanstaltninger og indsatsbegrænsende ordninger, som var blevet anvendt i 2007. Generelt fremgår det ikke klart af medlemsstaternes rapporter, om fiskeriindsatsordninger har været eller bliver et effektivt middel til at skabe bæredygtig ligevægt mellem kapacitet og ressourcer. Kommissionen mener, at de resultater, som ordningerne for justering af fiskeriindsatsen har givet med hensyn til flådestørrelse, globalt er meget utilfredsstillende, og at der er lang vej endnu.

Belgien: Fiskerflåden var omfattet af ordningen i bilag II⁵ og ordningen for de vestlige farvande. Det samlede antal havdage for hele flåden blev ikke overskredet, fordi visse fartøjer ikke udnyttede det antal dage, de havde fået tildelt. Trods begrænsningen af antallet af havdage blev de disponible kvoter dog udnyttet. Fiskerimulighederne for kammusling blev næsten udnyttet fuldt ud. I ICES-underområde VIII var fiskeriindsatstildelingen dog utilstrækkelig, og det var nødvendigt at gennemføre en omfattende udveksling af kvoter og indsats med Nederlandene.

Danmark: Den danske flåde er omfattet af foranstaltningerne i bilag II som led i genopretningsplanen for torsk. Det vigtigste resultat af anvendelsen af bilag II har været, at fiskeriindsatsen i gennemsnit er blevet reduceret med 47 % i forhold til 2003-niveauet. Det samlede antal fiskedage blev reduceret med 49 %. Overførslen af fiskedage og indførelsen i 2007 af individuelle omsættelige kvoter bevirkede, at den resterende indsats blev koncentreret på langt færre fartøjer, mens en del af flåden var meget lidt aktiv eller helt inaktiv i 2007.

Tyskland: Som i 2006 havde ordningerne for begrænsning af fiskeriindsatsen kun ringe indvirkning på flåden, især i Østersøen. Indvirkningen er ikke opgjort.

Estland: Der blev ikke anvendt nogen ordning for begrænsning af fiskeriindsatsen for den estiske flåde i Østersøen, men flåden var omfattet af de genopretningsforanstaltninger, der var vedtaget for østersøtorsken. Virkningen af sådanne foranstaltninger er dog ikke vurderet i rapporten.

Grækenland: Der blev ikke anvendt nogen ordning for justering af fiskeriindsatsen for den græske flåde.

Spanien: Flåden har mærket de indsatsbegrænsende foranstaltninger for sydlig kulmule og jomfruhummer (bilag IIB), dybhavsarter og ressourcer i NAFO-området. Der blev fortsat anvendt nationale forvaltningsplaner for Middelhavet, Cadizbugten og de kanariske farvande. Ifølge rapporten blev den faktiske fiskeriindsats reduceret med 12 % for dybhavsarter svarende til en nominel fiskeriindsatsbegrænsning på højst 10 %. Til gengæld øgedes den faktiske indsats under kulmule- og jomfruhummerplanen, hvor den pågældende fartøjskategori fik tildelt yderligere fiskedage i 2007 på grund af ophugning af fartøjer. Det forklares dog ikke i rapporten, i hvor høj grad den endelige kapacitetsreduktion, hvor der blev ydet offentlig støtte til at reducere kapaciteten med ca. 100 fartøjer svarende til 9 000 GT, hænger sammen med sådanne indsatsbegrænsende foranstaltninger.

⁵ Rådets forordning (EF) nr. 51/2006 (EUT L 1 af 20.1.2006, s. 1-183).

Frankrig: Den franske rapport blev indsendt for sent og kunne ikke medtages i denne rapport.

Irland: Den irske flåde er omfattet både af ordninger for begrænsning af fiskeriindsatsen, jf. bilag II til TAC- og kvoteforordningen, og ordningen for de vestlige farvande, men de havde ingen indvirkning på fiskerflådekapaciteten i 2007. De fiskerier, der er omfattet af bestandsgenopretningsplaner (ICES-afsnit VI a og VII a), er særdeles blandede fiskerier. De irske myndigheder har derfor haft svært ved at vurdere, hvilken virkning de indsatsbegrænsende ordninger har.

Italien: Der blev ikke anvendt nogen ordning for justering af fiskeriindsatsen for den italienske flåde.

Cypern: Der anvendes ingen obligatoriske indsatsbegrænsende ordninger for det cypriotiske fiskeri.

Letland: Den lettiske flåde var omfattet af genopretningsforanstaltningerne for østersøtorsken, men der blev ikke nævnt noget om, hvilke virkninger disse foranstaltninger havde på fiskeriindsatsen. Torskebestandenes dårlige forfatning, aldrende fartøjer og stigende brændstofudgifter har fået fartøjsejerne til at ansøge om oplægningspræmier.

Litauen: Den litauiske flåde var omfattet af genopretningsforanstaltningerne for østersøtorsken, men der blev i rapporten ikke nævnt noget om, hvilke virkninger disse foranstaltninger havde på fiskeriindsatsen. Reduktionen af denne flåde med offentlig støtte fortsatte i 2007, hvor de ældste og mindst effektive fartøjer blev ophugget. Reduktionen af flådekapaciteten i 2005-2006 havde positiv indvirkning på det økonomiske resultat (2006-data), idet fangsten pr. fartøj øgedes.

Malta: Der blev ikke anvendt nogen ordning for justering af fiskeriindsatsen for den maltesiske flåde.

Nederlandene: Den nederlandske flåde er omfattet af havdagebegrænsningen i Nordsøen (ordningen i bilag II). Disse foranstaltninger medførte ikke nogen markant reduktion af bomtrawlerflådens samlede kapacitet. Den samlede effekt blev reduceret med 2,9 %, mens tonnagen faldt med 0,5 %. Fiskeriindsatsen i 2007 for rødspætte og tunge i genopretningsområderne øgedes med 6 % i forhold til 2006, men var dog fortsat lavere end i 2005. En af årsagerne hertil var, at fiskeredskaber blev udskiftet, og at der blev tildelt flere dage. Ved gennemførelsen af bilag IIA valgte Nederlandene at udnytte den fleksibilitet, som reglerne giver, mest muligt: der blev givet tilladelse til overførsel af dage mellem fartøjer og til overførsel mellem forvaltningsperioder.

Polen: På grund af det fiskeriindsatsbegrænsende program faldt antallet af havdage for østersøflåden i 2007 med hele 44 % i forhold til 2004 og med næsten 70 % for fartøjer på 24-40 m. I perioden 2004-2007 faldt antallet af havdage for fartøjer, der fiskede efter torsk, med ca. 56 %.

Portugal: Genopretningsplanen for kulmule og jomfruhummer (bilag IIB til TAC-forordningen) blev fortsat anvendt i 2007, men der blev ikke rapporteret om kapacitetsreduktioner i den forbindelse. I rapporten anføres det dog, at de berørte fartøjer havde gjort en markant indsats, bl.a. indstillet fiskeriet, for at overholde det antal havdage, de havde til rådighed. Ikke desto mindre øgedes den samlede faktiske indsats i forhold til 2006.

Antallet af havdage i NAFO-området blev ved med at falde i 2007. Der anvendes nationale indsatsbegrænsende foranstaltninger for dybhavsarter.

Slovenien: Der gælder ingen ordning for begrænsning af fiskeriindsatsen for den slovenske flåde.

Finland: Der gælder ingen ordning for begrænsning af fiskeriindsatsen for den finske flåde i 2007. Trods en betragtelig kapacitetsreduktion i perioden 2003-2006 har den finske flådes samlede fiskeriindsats været for opadgående siden 2005, og i 2007 var den 10 % højere end i 2003. Denne fiskeriindsatsforøgelse er sket i det pelagiske fiskeri. I kategorien for passive redskaber til fiskeri efter torsk er indsatsen gradvis faldet, og i 2007 var der ingen fiskeriaktivitet i denne kategori på grund af forbuddet mod drivgarn.

Sverige: Flåden er omfattet af bilag IIA, og fiskeriindsatsen er blevet gradvis reduceret som følge af lavere TAC'er og færre havdage. 2007 var det sidste år, hvor drivgarn var tilladt. På grund af det forestående drivgarnsforbud blev 10 garnfartøjer ophugget med offentlig støtte. Der blev i 2007 indført individuelle kvoter for pelagiske arter.

Det Forenede Kongerige: Der var ikke modtaget nogen rapport fra Det Forenede Kongerige, da denne rapport blev udarbejdet.

2.3. Overholdelse af tilgangs/afgangsordningen og referenceniveauerne

Ifølge oplysningerne i EF-fiskerflåderegisteret den 22. juli 2008 lå alle medlemsstater under det maksimale flådekapacitetsloft ved udgangen af 2007. Der er en generel stødt nedadgående tendens i EU's flådekapacitet. Alle berørte medlemsstater overholdt referenceniveauerne for kontinentalflåden.

3. OVERHOLDELSE AF REGLERNE FOR FORVALTNING AF FISKERIKAPACITET GENERELLE RESULTATER

3.1. Resultater for kontinentalflåden (ekskl. fartøjer registreret i EU's fjernområder)

Ifølge EF-fiskerflåderegisteret blev EU-flådens samlede kapacitet i fireårsperioden 2003-2007 trods to udvidelser reduceret med ca. 197 000 GT og 720 000 kW svarende til en nettotonnagereduktion på ca. 11 %. EU-15-flådens blev reduceret med 207 000 GT og 788 000 kW, mens EU-10-flåden blev reduceret med 71 000 GT og 152 000 kW. I relative tal har EU-10-flådens reduktion siden tiltrædelsen været større en EU-15-flådens reduktion i perioden 2003-2007 (26 % sammenlignet med 11 % udtrykt i maskineffekt). I femårsperioden 2003-2007 blev der taget ca. 198 000 GT og 638 000 kW ud af EU-flåden (undtagen i EU's fjernområder) med offentlig støtte, hvoraf 25 000 GT og 81 000 kW blev taget ud i 2007.

Generelt må nettoreduktionen af EU-flåden fortsat anses for at være utilstrækkelig i betragtning af de løbende teknologiske fremskridt, der udligner virkningerne af kapacitetsreduktion, og den dårlige forfatning, som de fleste EF-fiskerier er i, især fiskeriet efter demersale arter, hvor der er behov for en meget drastisk begrænsning af fiskeriindsatsen.

I tabel 1 og 2 i bilaget til denne rapport sammenfattes de enkelte medlemsstaters overholdelse af tilgangs/afgangsordningen og referenceniveauerne pr. 31. december 2007. Alle medlemsstater har overholdt disse regler.

Der kan findes mere detaljerede oplysninger (tabeller og diagrammer) om tendenserne i medlemsstaternes flådekapacitet på Europa-webstedet⁶.

3.2. Resultater for de fiskerflåder, der er registreret i EU's fjernområder

Kapaciteten for de flåder, der er registreret i EU's fjernområder, og udsvinget i disse flåder i perioden 1. januar 2003 - 31. december 2007 fremgår af tabel 4 i bilaget til denne rapport. Resultaterne viser, at den flåde, der er registreret i Spaniens og Portugals fjernområder, er blevet reduceret betydeligt både i tonnage og maskineffekt. I de franske oversøiske departementer har der været et mindre fald i det samlede antal fartøjer, et fald i tonnagen og en stigning i maskineffekten.

Ved udgangen af 2007 var referenceniveaulet blot en anelse overskredet i én ud af 17 fartøjskategorier i EU's fjernområder. Det drejer sig om fartøjskategori CA2 (fartøjer på over 12 m, der er registreret på De Kanariske Øer og fisker i EU-farvande).

4. KOMMISSIONENS KONKLUSIONER

Kvaliteten af medlemsstaternes rapporter er løbende blevet bedre siden den første rapport, der vedrørte 2003, men den er stadig ikke god nok. Som i tidligere år indeholdt de fleste medlemsstaters rapporter ikke en sådan beskrivelse af deres flåder i forhold til fiskeriet, jf. artikel 13, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 1438/2003, at Kommissionen kunne analysere medlemsstaternes bestræbelser for at skabe en bæredygtig ligevægt mellem fiskerflådens kapacitet og disponible fiskerimuligheder, jf. artikel 14 i forordning (EF) nr. 2371/2002. Medlemsstaterne fremhævede i stedet de nationale flådeforvaltningsordninger, som de havde indført, og flådekapacitetstendenserne i forhold til tilgangs/afgangsordningen.

Anvendelsen af retningslinjerne for vurdering af ligevægten mellem fiskerikapacitet og fiskerimuligheder er et skridt i den rigtige retning, men ikke alle medlemsstater har gjort brug af dette værktøj. Kommissionen erkender, at både den korte tidsfrist for anvendelsen af disse retningslinjer og retningslinjernes temmelig tekniske karakter gav visse medlemsstater problemer. Der bør gøres en yderligere indsats i år, så retningslinjerne kan anvendes fuldt ud i 2008-rapporten.

De fleste af rapporterne er udarbejdet således, at der ikke kan påvises nogen tydelig sammenhæng mellem indsatsforvaltningsforanstaltninger og flådekapacitetsjustering, og rapporterne indeholder heller ikke nogen kritisk analyse af tendenserne i den faktiske fiskeriindsats. Generelt ser det ud til, at de fiskeriindsatsjusterende foranstaltninger har begrænset indvirkning på flådekapaciteten. I visse tilfælde ser det ud til, at den største drivkraft bag en flådekapacitetsreduktion er en kombination af dårlige økonomiske resultater for flåden og adgangen til EU-midler eller nationale midler. Dette kan til dels skyldes, at der for en lang række fiskerier ikke er indført indsatsforvaltningsordninger, men også, at de eksisterende ordninger kun har begrænset virkning (bilag II, vestlige farvande, dybhavsfiskeri, visse nationale ordninger osv.).

EU-flådens fiskerikapacitet fortsatte også i 2007 med at falde langsomt, men stødt. Den årlige nedgang er på 2-3 %. Diagram 3-5 i bilaget viser, at dette har været den generelle tendens i de sidste 16 år, selv om tendensen ikke er helt så entydig, når man ser på de enkelte

⁶ http://ec.europa.eu/fisheries/fleet/index.cfm?method=FM_Reporting.AnnualReport.

medlemsstater. Dette gør, at man må sætte spørgsmålstejn ved, hvor effektive den fælles fiskeripolitik foranstaltninger til justering af kapaciteten er.

Den videnskabelige rådgivning fortæller os, at 30 % af de bestande, som der foreligger data for, befiskes uden for sikre biologiske grænser, og at 80 % befiskes over det maksimalt bæredygtige udbytte. Samtidig er der tale om underudnyttelse for store dele af flåden, dvs. at antallet af fiskedage er lavere end det maksimalt mulige antal dage, med dårlige økonomiske resultater til følge, som er blevet yderligere forværret i 2008. I lyset af disse betragtninger ser det ud til, at de opnåede kapacitetsreduktioner er utilstrækkelige til, at de kan skabes en bæredygtig ligevægt mellem kapacitet og fiskerimuligheder på kort sigt. Det teknologiske fremskridt, som ifølge visse vurderinger er af samme størrelsesorden som den konstaterede kapacitetsreduktion, risikerer desuden at udligne virkningerne af kapacitetsreduktionen.

Rådet vedtog den 22. juli 2008 midlertidige specifikke foranstaltninger til omstrukturering af EU's fiskerflåde, og det giver en gylden mulighed for at gennemføre den nødvendige omstrukturering af flåden, en mulighed, der ikke må forpasses.